

Bijbels perspectief

Woord van de week

Johannes 6:66 en 67

Van toen aan af keerden vele van zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mede. Jezus zeide dan tot de twaalven: Gij wilt toch ook niet weggaan?

De reden waarom vele van de discipelen van Jezus Hem in de steek lieten, afhaakten, lag in de boodschap die Hij aansluitend op de wonderbare spijziging verkondigde. Een boodschap die als kern had, dat het leven alleen te vinden is door sterven en dat daarbij Hij, Jezus, centraal stond. Het leven is enkel in en door Hem te vinden. Alleen door Hem kom je tot de Vader. En dan is het aan ons - er wordt een keuze gevraagd. Een keuze waarbij je beseft dat het om alles of niets gaat en dat je niet om Jezus heen kunt. Er is geen ruimte voor een opgaan in de massa, het is persoonlijk, het gaat om jou en Hem. Jezus confronteert.

Opgaan in de massa - hier de vijf duizend - kost niets, maar kiezen kost alles. Kiezen betekent kleur bekennen en dat maakt zichtbaar. Het maakt je tot die ene, afstekend tegen de rest, hier de vierduizend negenhonderd negenennegentig anderen. De anonimiteit, waarin je je kosteloos kon verbergen, valt weg. Kiezen vraagt een persoonlijk staan voor. Dat was toen moeilijk en het is dat zeker in onze tijd. Alles is geweldig aan Jezus zolang Hij overal in voorziet, en dat het liefst op spectaculaire wijze. Dan zie je immers bij uitstek wie Hij is en waar Hij voor staat. Tenminste, dat denk je. Hij voor jou! Dan zeggen vijfduizend gevulde monden als één verzadigde mens: Deze is waarlijk de profeet, die in de wereld komen zou (vers 14). Hij mag er zijn en men is samen bereid Hem zelfs met geweld koning te maken. Maar, wil het waarachtig Hij voor jou zijn - wat God niets liever wilde en wil - dan moet het jij geheel voor Hem worden. Want de genade, zoals die door God wezenlijk bedoeld is en door Jezus geleefd en verkondigd, gaat verder dan een wonderbare spijziging - of welk ander wonder ook! En in de boodschap die Jezus de dag na die wonderbare spijziging verkondigde, gaf Hij woorden aan dit wonder, dat is: de betekenis die God bedoelde. De toehoorders begrepen Hem onmiddellijk.

Opmerkelijk hoe goed ze het begrepen hebben, zij gaven dáaraan niet alleen woorden - *Deze rede is hard; wie kan haar aanhoren* (vers 60) - maar beseften dat Jezus' boodschap van hen vroeg om de daad bij het woord te voegen. Dat vertaalde zich voor hen in: weggaan. Ze waren aan Het Licht gekomen.

Een duif vliegt in een koppel, een adelaar alleen. Wie van beide ziet het meeste?

Rond Jezus waren scharen, rond Jezus zijn scharen, zelfs nog in deze tijd. Maar het is juist deze tijd, de eindtijd, waarin zal blijken wie het groots(t)e wonder, het wonder van de Wonderbare Spijziging heeft begrepen. Hij is het brood dat uit de hemelen is neergedaald, wie dit brood eet zal eeuwig leven (vers 58). Hij heeft zijn handen uitgespreid om uit te delen. Pak ik het aan? Accepteer ik voor mij persoonlijk dat het volbracht is, dat Hij stierf in mijn plaats en ben ik met Hem meegestorven? Of wil ik toch ook niet liever weggaan? Tot wie zullen we heengaan, Hij heeft woorden van eeuwig leven – Hij is het Leven.

Gebed

Als er iets tegen ons IK blijkt in te gaan Vader, dan is het wel de wet van het Koninkrijk die U in Jezus Christus in de wonderbare spijziging demonstreerde en verkondigde. Hoe moeilijk om te gaan voor Leven via de weg van sterven, sterven aan jezelf. Geef dat wij niet de dwaze keuze maken door 'weg te gaan' maar Paulus naspreken en door ons leven belijden: 'niet meer mijn IK maar Christus leeft in mij', tot eer en verheerlijking van Uw Naam om Jezus wil. Amen.